

Паплет

Бр. 70 април-јуни 2013.

Курс као донација школе за стране језике
"St. Nicolas school"

стр. 4

КУРС КАО ДОНАЦИЈА ШКОЛЕ ЗА СТРАНЕ ЈЕЗИКЕ „St. Nicolas school”

Школа страних језика "ST. NICOLAS SCHOOL" донирала је за чланове Спортско рекреативног удружења "Све је могуће" и станаре Дома курс Енглеској језика за почетнике. Курс је почео 8. априла и одржаваће се понедељком и четвртком у библиотеци Дома у наредним месецима.

Са великом радошћу и са великим "ДА" смо одговорили кад су нас питали да ли желимо да имамо курс енглеског језика, а поготово што нам га нуди школа страних језика "St. Nicolas school".

До сада, уназад много година, неколико пута је овде било покушаја неког курса енглеског језика и увек се на томе брзо завршавало. Први пут нам је "Црвени крст" дао једну дивну професорку и тада смо успели доћи само до Present Continuous, али због неодговорности или можда неозбиљности Ц.Крста професорка је морала да одустане. После тога смо у склопу неког другог пројекта поново добили један аматерски курс енглеског који је такође брзо прекинут.

Но, ми смо заиста имали жељу учити енглески језик па смо, помало сами покушавали на компјутеру, а после молили наше запослене овде у Установи да пробамо некако у склопу радне терапије са радним терапеутом која зна енглески. Имали смо на ЦД-у један курс енглеског језика који је урадила Народна књига и кренули смо са учењем. Фини је то нама ишло све док нас "учитељица" није морала напусти-ти због породичног.

И ето, опет ништа. Стално смо се шалили говорећи да смо као пачија школа "...учили су учили, од среде до петка, ал' се нису макли даље од почетка...".

Зато нас је ова понуда школе "St. Nicolas school" много обрадовала и са нестрпљењем смо дочекали први час. Дошла нам је дивна професорка, добили смо сав писани материјал па чак и таблу. Радујемо се сваком новом часу и трудимо се вредно одрађивати своје задатке. Мислим да смо добри ђаци :)))

И шта још рећи на крају ... хвала Милади председници удружења "Све је могуће" и директору школе "St. Nicolas" г-дину Вујчићу уз чију сарадњу ми данас учимо енглески ... и ... било би дивно да не завршимо опет само на почетку, јако би смо волели ићи макар до неке средине.

Захвални ђаци: Милан, Стеван, Владо, Наташа, Маја, Нада и Љуба.

Уз извесну дозу резерве и несигурности, слободна бих била да кажем, долазим на први час почетног курса Енглеског језика у Дому за одрасла инвалидна лица у Земуну.

Љубазна лица нових ученика прилазе ми и упознају ме са својим Домом: ту су креативне радионице, аматерски и професионално осликане слике, много лепих и ведрих боја...

А затим све бива много лакше - ведрa и насмејана лица плене позитивном енергијом, неком чудесном готово божанском енергијом која вас освоји у трену.

Током часова увиђам невероватну преданост раду, жељу за знањем и изузетну мотивисаност.

Кратак разговор са г-дином Срђаном, директором Дома, а потом и сусрет са госпођом Миладом из удружења "Све је могуће", били су за мене од изузетног значаја - схватам да критеријум мора бити исти као и у раду са не-инвалидним лицима, фер-плеј и једнака шанса за све!

Не могу а да не поменем љубазност запослених у Дому, честе манифестације и такмичења, другарство, једном речју квалитетно испуњено време. Велики је ужитак са задовољством радити посао у тако позитивној средини!

Професорка Зорана Ђурић